

Măsurarea și gestionarea performanței

Măsurarea performanței presupune existența metodelor și procedurilor pentru evaluarea proceselor de gestionare a fluxului de dosare. Măsurarea performanței presupune obținerea informațiilor și datelor analitice despre procedurile și rezultatele legate de fluxul de dosare. Și în acest caz pot fi folosite metode bazate pe tehnologii înalte, tehnologii de nivel mediu sau metode fără utilizarea tehnologiilor. Exemple de astfel de practici includ:

- existența procedurilor, programelor și sistemelor de înregistrare a informațiilor legate de fluxul de dosare;
- capacitatea de a evalua datele convenite privind gestionarea fluxului de dosare, inclusiv numărul de dosare înregistrate, numărul de dosare încheiate și numărul de dosare pendinte;
- existența datelor despre durata dosarelor pe rolul instanței (câte zile au trecut de la data înregistrării până la data curentă), termenul de examinare a dosarelor, rata amânărilor, rata dosarelor soluționate printr-o singură ședință;
- utilizarea indicatorilor de performanță pentru a estima frecvența interacțiunii cu justițiabilii;
- atitudine pozitivă față de conceptul de responsabilitate și de tehnicile de creștere a performanței în instanță.

Atunci când această practică există, liderii instanței de judecată dispun de metode de analiză a diferitor date privind performanța în domeniul fluxului de dosare; conținutul programelor analitice poate fi folosit pentru publicații și discuții privind performanța instanței; informațiile privind performanța pot fi diseminate în rândul judecătorilor și a personalului instanței de judecată, precum și în timpul ședințelor cu părțile interesate din sectorul justiției, cu scopul de a evalua progresele legate de fluxul de dosare.

Gestionarea performanței înseamnă utilizarea datelor și indicatorilor despre fluxul de dosare pentru a lua decizii privind procedurile și distribuirea resurselor, precum și progresele obținute în raport cu țintele și obiectivele stabilite. Exemple de astfel de practici includ:

- utilizarea datelor despre performanță, calculate cu utilizarea tehnologiilor sau a metodelor non-tehnologice pentru a lua decizii operaționale;
- utilizarea datelor de performanță pentru rapoarte regulate și periodice și diseminarea acestora în cadrul și în afara instanței judecătorești;
- utilizarea și discutarea datelor corespunzătoare în cadrul ședințelor de planificare;
- utilizarea datelor de performanță pentru a îmbunătăți procesele și pentru a compara performanța instanței judecătorești cu performanța altor instanțe.

Atunci când această practică există, instanța judecătorească și liderii instanței recunosc importanța utilizării datelor – a indicatorilor de performanță și a datelor analitice – despre fluxul de dosare; utilizarea informațiilor incomplete este minimizată, deciziile despre practicile legate de fluxul de dosare în instanță fiind bazate pe date statistice; judecătorii și managementul instanțelor judecătorești utilizează date pentru a lua decizii operaționale și de performanță.

Translation

Оценка и контроль эффективности

Оценка эффективности подразумевает наличие и использование методов и процедур оценки процессов управления потоками судебных дел. Оценка эффективности включает процесс получения информации и аналитических данных о процедурах и результатах, связанных с потоком судебных дел. В этих целях могут применяться методы, основанные на высоких технологиях, на технологиях среднего уровня или нетехнологические методы. Примерами таких методов являются:

- наличие и применение процедур, программ и систем для записи информации, связанной с потоком судебных дел;
- наличие и реализация возможности оценки согласованности данных по управлению потоком судебных дел, включая данные по числу зарегистрированных дел, закрытых дел и дел, находящихся на рассмотрении суда;
- наличие и использование данных по срокам рассмотрения дел в суде (сколько дней прошло с даты регистрации дела до текущей даты), по срокам рассмотрения дел, по частоте отсрочки, по частоте рассмотрения дел за одно заседание;
- использование показателей эффективности для оценки частоты взаимодействия со всеми сторонами судебного процесса;
- приветствие и использование концепции подотчетности и методов повышения эффективности работы суда.

Когда такая практика существует, руководители судов используют методы анализа различных данных по ходу рассмотрения дел; возможности и содержание аналитических программ могут быть использованы впоследствии для публикаций и для обсуждения деятельности судов; информация по результатам деятельности может быть распространена среди судей и сотрудников суда, а также во время заседаний с заинтересованными сторонами сектора правосудия для оценки прогресса в рассмотрении дел.

Контроль эффективности подразумевает использование данных и показателей относительно всего потока дел для принятия решений по процедурам и по распределению ресурсов, а также оценивание прогресса в достижении поставленных целей и задач. Примеры такой практики являются:

- использование данных по эффективности, полученных с использованием передовых технологий или нетехнологических методов, для принятия оперативных решений;
- использование данных по результатам деятельности для составления регулярных и периодических отчетов и их распространение внутри и за пределами судебной инстанции;
- использование и обсуждение соответствующих данных на заседаниях по планированию;
- использование данных по работе для улучшения судебных процессов и для сравнения работы конкретного судебного органа с работой других судебных органов.

Когда такая практика существует, суд и руководители судов признают важность использования всех данных – показателей эффективности и аналитических данных – по ходу дел; использование неполной информации сводится к минимуму, а решения по судебной практике основаны на статистических данных; судьи и руководство суда используют данные для принятия оперативных решений и решений по повышению эффективности.

Как рассматривается дело в судебном порядке?

Если Вы подали исковое заявление или были вызваны в суд, Ваше дело будет рассматривать судья, которому помогают секретарь и судебный ассистент. Ваше дело будет, в случайном порядке, при посредстве электронной системы (Интегрированной программы управления делами) распределено судье, который назначит дату судебного заседания, пригласит, с помощью секретаря, стороны для участия в процессе, запросит по делу информацию у сторон, рассмотрит дело и вынесет решение.

При подаче искового заявления, в случае иска имущественного характера или иска, который может быть оценён в денежном эквиваленте, государственная пошлина рассчитывается в зависимости от характера и цены иска. При подаче заявления, в случае иска неимущественного характера или иска, который не может быть оценён в денежном эквиваленте, а также в других случаях, предусмотренных законодательством, государственная пошлина представляет собой фиксированную сумму, установленную в условных единицах в соответствии с Законом о государственной пошлине. Одна условная единица составляет 20 леев.

От участия в судебном процессе можно отказаться в любой момент, отзывав заявление до начала процесса, отказавшись от иска, признав его, либо заключив мировое соглашение с другой стороной.

В процессе рассмотрения дела судья беспристрастен и обязан объективно разрешить дело. Закон обязывает судью не общаться с Вами или другими участниками судебного процесса вне заседаний суда. В случае, если у Вас есть основания полагать, что судья необъективен при рассмотрении Вашего дела, Вы можете подать заявление об отводе; таким образом, Вы просите передать Ваше дело другому судье. Правовые основания для отвода судьи перечислены в статье 50 Гражданского процессуального кодекса.

Находясь в здании суда, следует вести себя уважительно, соблюдать порядок и дисциплину. При входе в зал заседаний мобильный телефон должен быть отключён или переведен в бесшумный режим, а использование аудио-видеозаписывающей или фотоаппаратуры допустимо только с разрешения судьи и с согласия сторон и других участников процесса. Во время заседаний судья может ограничить доступ лицам, нарушающим общественный порядок.

В зависимости от серьезности нарушения общественного порядка судебная инстанция может применить штраф от 1000 до 2500 леев и даже отправить прокурору доказательства для возбуждения уголовного дела.

Translation

How a case is considered in court?

If you filed a statement of claim or were subpoenaed, your case will be considered by a judge assisted by a clerk and a court assistant. Your case will be randomly assigned through an electronic system (the Integrated Case Management Software) to a judge, who will set a court date, will invite, with the help of the clerk, the parties to participate in the trial, will request information from the parties on the case, will examine the case and deliver a decision.

When filing a statement of claim, in the case of a property claim or a claim that can be estimated in monetary terms, the state fee is calculated depending on the nature and value of the claim. When filing a statement of claim, in the case of a non-property claim or a claim that cannot be estimated in monetary terms, as well as in other cases provided for by laws, the state fee is a fixed amount established in conventional units in accordance with the State Duty Law. One conventional unit is 20 MDL.

One can refuse to participate in the trial at any time by withdrawing his/her statement of claim before the trial begins, abandoning the claim, admitting it or entering into a settlement agreement with the other party.

During the consideration of the case, the judge is impartial and is obliged to resolve the case objectively. The law obliges the judge not to communicate with you or other trial participants outside of court hearings. If you have reason to believe that the judge is biased when considering your case, you can file an application for recusal; therefore, you are asking for your case to be transferred to another judge. The legal grounds for disqualifying a judge are listed in Article 50 of the Code of Civil Procedure.

Being in the courthouse, you are expected to behave respectfully, maintain order and discipline. When entering the courtroom, the mobile phone must be turned off or switched to silent mode, and the use of audio-video recording or photographic devices is allowed subject only to the permission of the judge and the consent of the parties and other participants in the trial. During the court hearings, the judge may restrict access to persons who violate public order.

Depending on the seriousness of the violation of public order, the court can impose a fine of 1000 to 2500 MDL and even send evidence to the prosecutor to institute criminal proceedings.

Как рассматривается дело в судебном порядке?

Если Вы подали исковое заявление или были вызваны в суд, Ваше дело будет рассматривать судья, которому помогают секретарь и судебный ассистент. Ваше дело будет, в случайном порядке, при посредстве электронной системы (Интегрированной программы управления делами) распределено судье, который назначит дату судебного заседания, пригласит, с помощью секретаря, стороны для участия в процессе, запросит по делу информацию у сторон, рассмотрит дело и вынесет решение.

При подаче искового заявления, в случае иска имущественного характера или иска, который может быть оценён в денежном эквиваленте, государственная пошлина рассчитывается в зависимости от характера и цены иска. При подаче заявления, в случае иска неимущественного характера или иска, который не может быть оценён в денежном эквиваленте, а также в других случаях, предусмотренных законодательством, государственная пошлина представляет собой фиксированную сумму, установленную в условных единицах в соответствии с Законом о государственной пошлине. Одна условная единица составляет 20 леев.

От участия в судебном процессе можно отказаться в любой момент, отзывав заявление до начала процесса, отказавшись от иска, признав его, либо заключив мировое соглашение с другой стороной.

В процессе рассмотрения дела судья беспристрастен и обязан объективно разрешить дело. Закон обязывает судью не общаться с Вами или другими участниками судебного процесса вне заседаний суда. В случае, если у Вас есть основания полагать, что судья необъективен при рассмотрении Вашего дела, Вы можете подать заявление об отводе; таким образом, Вы просите передать Ваше дело другому судье. Правовые основания для отвода судьи перечислены в статье 50 Гражданского процессуального кодекса.

Находясь в здании суда, следует вести себя уважительно, соблюдать порядок и дисциплину. При входе в зал заседаний мобильный телефон должен быть отключён или переведен в бесшумный режим, а использование аудио-видеозаписывающей или фотоаппаратуры допустимо только с разрешения судьи и с согласия сторон и других участников процесса. Во время заседаний судья может ограничить доступ лицам, нарушающим общественный порядок.

В зависимости от серьезности нарушения общественного порядка судебная инстанция может применить штраф от 1000 до 2500 леев и даже отправить прокурору доказательства для возбуждения уголовного дела.

Translation

Examinarea unei cauze judiciare în instanță.

Dacă ați intentat o acțiune în instanță sau dacă ați fost citat, cazul Dvs. va fi audiat de către un judecător, asistat de un grefier și un asistent judiciar. Cazul Dumneavoastră va fi repartizat în mod aleatoriu printr-un sistem electronic (*Programul Integrat de Gestionare a Cazurilor*) unui judecător, care va stabili data ședinței de judecată și va invita, cu ajutorul grefierului, părțile constituite la proces, va solicita informații de la părți, va examina cauza și va emite o hotărâre / sentință.

La depunerea unei acțiuni de despăgubire în instanță, în cazul unui proces ce are drept subiect o proprietate sau un echivalent în bani, taxa de stat se calculează în funcție de natura și prețul despăgubirii solicitate.

La depunerea în instanță a unei cereri de despăgubire în cazul unui proces ce nu vizează o proprietate sau echivalentul nu poate fi evaluat în bani, la fel ca și în alte cazuri prevăzute de lege, taxa de stat este constituită dintr-o sumă fixă stabilită în unități convenționale, în conformitate cu Legea cu privire la taxele de stat. O unitate convențională este egală cu 20 de lei.

O persoană poate refuza, în orice moment, să participe la proces, prin retragerea cererii înainte de începerea procesului, prin renunțarea la toate revendicările, prin admiterea acestuia sau prin încheierea unui acord amiabil cu cealaltă parte.

În procesul de examinare a cauzei, judecătorul este imparțial și are obligația să soluționeze cauza în mod obiectiv. Legea îl obligă pe judecător să nu comunice cu Dumneavoastră sau cu alți participanți la proces în afara ședințelor de judecată. Dacă aveți motive să credeți că judecătorul este părtinitor la examinarea cazului Dumneavoastră, puteți depune o cerere de recuzare. În acest caz, urmează să solicitați ca cazul Dumneavoastră să fie transferat altui judecător. Temeiurile legale pentru descalificarea unui judecător sunt enumerate în articolul 50 din Codul de procedură civilă.

Atunci când vă aflați într-o instanță de judecată, urmează să aveți un comportament respectuos, să păstrați ordinea și disciplina. La intrarea în sala de judecată, trebuie să deconectați telefonul mobil sau să-l comutați în modalitate silențioasă. Folosirea echipamentelor de înregistrare audio și video, la fel ca și realizarea fotografiilor în sala de judecată sunt permise doar cu autorizarea judecătorului și cu acordul părților și a altor participanți la proces.

În timpul audierilor, judecătorul poate limita accesul în sală pentru persoanele ce încalcă ordinea publică.

În funcție de gravitatea încălcării ordinii publice, instanța poate aplica o amendă de la 1.000 la 2.500 de lei și chiar poate trimite procurorului probe pentru începerea urmăririi penale.

3. The standard of “serious doubts”

63. The AC issues a negative report when it has “serious doubts” about the commission by the judge or the prosecutor concerned of certain offences. The standard implies that the findings of the AC do not establish the fault of the persons concerned, or do not directly entail any liability, which would most likely require a different (higher) standard of proof. 34 To a certain extent, this construction reduces the potential for a conflict between the findings of the AC and of other administrative or judicial bodies, which is addressed above.

64. This construction raises, however, further issues. The first is whether the standard of “serious doubts” applies only to the results of the work of the ACs or should also be applied by the SCM/SCP. Article 19 (4) provides that the decision of the SCM/SCP confirming a negative assessment report of the AC has the effect of “dismissal of the judge in accordance with art. 25 par. (1) letter n) of Law no. 544/1995 on the status of judge and its consequences”. But what would be the task of the SCM/SCP in this situation? Two possible interpretations of this provision can be offered.

65. First, one may understand that the SCM/SCP will have to apply the substantive grounds for the dismissal of the judge/prosecutor as provided in the ordinary legislation on the status of judges and prosecutors, using the ordinary standard of proof applied in such cases. Another possible interpretation is that the SCM/SCP would have to use the same standard of proof as the AC (“serious doubts”) and base its findings on the substantive grounds which are listed in Article 12.

66. The Venice Commission and DG I consider that the first approach, which would limit the effect of the findings of the AC and thus justify the use of the standard of “serious doubts”, is more in line with the role of the SCM/SCP in the process. The vetting procedure, in the foreseen terms and in their consequences, has material analogies with the disciplinary procedures; the effect of the failure to pass the assessment (dismissal) is materially the same as the most serious disciplinary offences, or an accessory penalty as a result of a conviction for some serious crimes.

67. Therefore, it would be better if the SCM/SCP reaches its conclusion on the basis of some consistent certainty, while the “serious doubt” standard may be left to the ACs to apply. In the online meetings some interlocutors suggested that for the two Councils, it would be appropriate to use the standard of “sufficient evidence”, “compelling evidence”, “balance of probabilities”, or even the highest standard of “beyond a reasonable doubt”, even though the SCM/SCP are not criminal courts and therefore are not required to use this highest standard of proof in the vetting exercise which is rather of a disciplinary (or quasi-disciplinary) nature.

68. The Ministry of Justice argued in their written comments that the standard of proof should be the same for the ACs and the SCM/SCP: otherwise, there is a risk that two bodies reach different conclusions based on the same facts. The Venice Commission notes that even with the same 34 In the December 2022 Opinion, CDL-AD(2022)049, the Venice Commission insisted that the word “serious” (and not “reasonable”) doubts should be used – see para. 32. CDL-AD(2023)005 - 16 - standard at both levels the ACs and the SCM/SCP may reach different conclusions. And, indeed, nothing prevents the legislator to raise the standard of proof required for the decision-making by the ACs. What is a source of concern for the Venice Commission is the SCM/SCP deciding on the basis of the standard of “serious doubts”.

69. As rightly pointed out by the Ministry of Justice, some of the substantive grounds for the vetting described in Article 12 – and in particular the “unexplained wealth” condition which creates a presumption of the lack of integrity – imply a different distribution of the burden of proof. The use of such presumptions is acceptable, as confirmed by the Venice Commission on several occasions (see the analysis immediately below). However, the “serious doubts” standard is applied to all grounds enumerated in Article 12. This may be problematic, for example, in a situation where the SCM decides to order the dismissal of a judge on the basis of a “serious doubt” that this judge has breached a rule of professional conduct.

Translation

3. Standardul „îndoielilor serioase”

63. CE emite un raport negativ atunci când are „îndoieli serioase” cu privire la comiterea de către judecătorul sau procurorul în cauză a unor infracțiuni. Principiul implică faptul că constatările CE nu stabilesc vina persoanelor în cauză sau nu implică în mod direct nicio răspundere, fapt pentru care, cel mai probabil, ar fi necesar un alt standard de probă (mai înalt).³⁴ Într-o anumită măsură, această construcție reduce potențialul unui conflict între constatările CE și ale altor organe administrative sau judiciare abordat mai sus.

64. Totuși această construcție ridică alte întrebări. Prima întrebare se referă la faptul dacă standardul „îndoielilor serioase” se aplică doar rezultatelor activității CE-urilor sau ar trebui aplicat și de CSM/CSP. Conform prevederilor de la alin. (4) art. 19, hotărârea CSM/CSP prin care se confirmă un raport de evaluare negativ al CE are ca efect „revocarea din funcție a judecătorului în conformitate cu prevederile p. n) alin. (1) art. 25 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului și consecințele acesteia. Dar care ar fi sarcina CSM/CSP în acest caz? Această prevedere ar putea fi interpretată în două moduri.

65. În primul rând, se poate înțelege că CSM/CSP va trebui să aplice temeiurile de fond pentru revocarea judecătorului/procurorului, care sunt prevăzute în legislația comună privind statutul judecătorilor și procurorilor, folosind standardul obișnuit de probă aplicat în astfel de cazuri. Conform unei alte interpretări posibile, CSM/CSP ar trebui să folosească același standard de probă ca și CE („îndoieli serioase”) și să își bazeze constatările pe temeiurile de fond enumerate la articolul 12.

66. Comisia de la Veneția și DG I consideră că prima abordare, care ar limita efectul constatărilor CE și ar justifica astfel aplicarea standardului „îndoielilor serioase”, este mai potrivită pentru rolul CSM/ CSP în proces. Procedura de vetting, în termenii prevăzuți și în consecințele acestora, are analogii semnificative cu procedurile disciplinare; efectul eșuării evaluării (demiterea) de fapt este echivalent cu cele mai grave abateri disciplinare sau cu o pedeapsă accesorie ca urmare a unei condamnări pentru comiterea unor infracțiuni grave.

67. Astfel, ar fi mai bine ca CSM/CSP să-și bazeze concluzia pe o anumită certitudine consecventă, în timp ce standardul „îndoelii serioase” poate fi aplicat de CE-uri. În cadrul ședințelor online, unii interlocutori au sugerat că, pentru cele două Consilii, ar fi potrivit să se folosească standardul „dovezilor suficiente”, „dovezilor convingătoare”, „echilibrului probabilităților” sau chiar cel mai înalt standard „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, chiar dacă CSM/CSP nu sunt instanțe penale și, prin urmare, nu sunt obligate să utilizeze acest cel mai înalt standard de probă în exercițiul de vetting, care este mai degrabă de natură disciplinară (sau cvasi-disciplinară).

68. În comentariile sa scrise Ministerul Justiției a afirmat că standardul de probă ar trebui să fie același pentru CE-uri și CSM/CSP; în caz contrar, există riscul ca cele două organisme să ajungă la concluzii diferite pe baza aceluiași fapt. Comisia de la Veneția menționează că chiar și în același standard 34 Avizul din decembrie 2022, CDL-AD(2022)049, a insistat să fie folosit cuvântul îndoieli „serioase” (și nu „rezonabile”) – a se vedea alin. 32. CDL-AD(2023)005 - 16 - la ambele niveluri CE-urile și CSM/CSP pot ajunge la concluzii diferite. Și, într-adevăr, nimic nu-l împiedică pe legiuitor să ridice standardul de probă necesar pentru adoptarea hotărârilor de către CE-uri. O sursă de îngrijorare pentru Comisia de la Veneția este faptul că CSM/CSP ia decizii pe baza standardului „îndoielilor serioase”.

69. După cum a subliniat pe bună dreptate Ministerul Justiției, unele temeuri de fond ale vetting-ului descrise la articolul 12 și în special condiția „averii inexplicabile”, care creează o prezumție de lipsă de integritate, implică o distribuție diferită a sarcinii probei. Utilizarea unor astfel de prezumții este acceptabilă, fapt confirmat de Comisia de la Veneția de mai multe ori (a se vedea analiza imediat mai jos). Cu toate acestea, standardul „îndoielilor serioase” se aplică tuturor temeiurilor enumerate la articolul 12. Acest lucru poate fi problematic, de exemplu, în cazul în care CSM decide asupra revocării unui judecător pe baza unei „îndoieli serioase” precum că judecătorul în cauză a încălcat o regulă de conduită profesională.

3. The standard of “serious doubts”

63. The AC issues a negative report when it has “serious doubts” about the commission by the judge or the prosecutor concerned of certain offences. The standard implies that the findings of the AC do not establish the fault of the persons concerned, or do not directly entail any liability, which would most likely require a different (higher) standard of proof. 34 To a certain extent, this construction reduces the potential for a conflict between the findings of the AC and of other administrative or judicial bodies, which is addressed above.

64. This construction raises, however, further issues. The first is whether the standard of “serious doubts” applies only to the results of the work of the ACs or should also be applied by the SCM/SCP. Article 19 (4) provides that the decision of the SCM/SCP confirming a negative assessment report of the AC has the effect of “dismissal of the judge in accordance with art. 25 par. (1) letter n) of Law no. 544/1995 on the status of judge and its consequences”. But what would be the task of the SCM/SCP in this situation? Two possible interpretations of this provision can be offered.

65. First, one may understand that the SCM/SCP will have to apply the substantive grounds for the dismissal of the judge/prosecutor as provided in the ordinary legislation on the status of judges and prosecutors, using the ordinary standard of proof applied in such cases. Another possible interpretation is that the SCM/SCP would have to use the same standard of proof as the AC (“serious doubts”) and base its findings on the substantive grounds which are listed in Article 12.

66. The Venice Commission and DG I consider that the first approach, which would limit the effect of the findings of the AC and thus justify the use of the standard of “serious doubts”, is more in line with the role of the SCM/SCP in the process. The vetting procedure, in the foreseen terms and in their consequences, has material analogies with the disciplinary procedures; the effect of the failure to pass the assessment (dismissal) is materially the same as the most serious disciplinary offences, or an accessory penalty as a result of a conviction for some serious crimes.

67. Therefore, it would be better if the SCM/SCP reaches its conclusion on the basis of some consistent certainty, while the “serious doubt” standard may be left to the ACs to apply. In the online meetings some interlocutors suggested that for the two Councils, it would be appropriate to use the standard of “sufficient evidence”, “compelling evidence”, “balance of probabilities”, or even the highest standard of “beyond a reasonable doubt”, even though the SCM/SCP are not criminal courts and therefore are not required to use this highest standard of proof in the vetting exercise which is rather of a disciplinary (or quasi-disciplinary) nature.

68. The Ministry of Justice argued in their written comments that the standard of proof should be the same for the ACs and the SCM/SCP: otherwise, there is a risk that two bodies reach different conclusions based on the same facts. The Venice Commission notes that even with the same 34 In the December 2022 Opinion, CDL-AD(2022)049, the Venice Commission insisted that the word “serious” (and not “reasonable”) doubts should be used – see para. 32. CDL-AD(2023)005 - 16 - standard at both levels the ACs and the SCM/SCP may reach different conclusions. And, indeed, nothing prevents the legislator to raise the standard of proof required for the decision-making by the ACs. What is a source of concern for the Venice Commission is the SCM/SCP deciding on the basis of the standard of “serious doubts”.

69. As rightly pointed out by the Ministry of Justice, some of the substantive grounds for the vetting described in Article 12 – and in particular the “unexplained wealth” condition which creates a presumption of the lack of integrity – imply a different distribution of the burden of proof. The use of such presumptions is acceptable, as confirmed by the Venice Commission on several occasions (see the analysis immediately below). However, the “serious doubts” standard is applied to all grounds enumerated in Article 12. This may be problematic, for example, in a situation where the SCM decides to order the dismissal of a judge on the basis of a “serious doubt” that this judge has breached a rule of professional conduct.

Translation

3. Стандарт доказывания «серьезных сомнений»

63. Арбитражный суд принимает отрицательное решение по делу, когда у него имеются «серьезные сомнения» относительно совершения судьями или прокурором определенных преступных действий. Данный стандарт подразумевает то, что решение Арбитражного суда не устанавливает вины заинтересованных лиц и не влечет напрямую никакой ответственности, что, скорее всего, потребует применения иного (более высокого) стандарта доказывания.³⁴ В определенной степени такая формулировка снижает вероятность конфликта между решениями Арбитражного суда и других административных или судебных органов, о чем говорилось выше.

64. Однако такая формулировка порождает дополнительные вопросы. Первый заключается в том, применим ли стандарт доказывания «серьезных сомнений» только к результатам работы Арбитражного суда, или же он должен применяться и к Высшему совету магистратуры (ВСМ)/Высшему совету прокуроров (ВСП). Статья 19 (4) предусматривает, что решение ВСМ/ВСП, подтверждающее правомерность отчета об отрицательных результатах экспертизы работы Арбитражного суда, влечет за собой «прекращение полномочий судьи» в соответствии со ст. 25 пар. (1) п) Закона №. 544/1995 о статусе судьи и о его последствиях». Но какова будет задача ВСМ/ВСП в данной ситуации? Можно предложить два возможных толкования данного положения.

65. Первое толкование подразумевает то, что ВСМ/ВСП должен применять существенные доказательства для прекращения полномочий судьи/прокурора, предусмотренные обычными нормами закона о статусе судей и прокуроров, ссылаясь на обычный стандарт доказывания, применяемый в таких случаях. Другая возможная интерпретация заключается в том, что ВСМ/ВСП должен использовать тот же стандарт доказывания, что и Арбитражный суд («серьезные сомнения»), и основывать свои выводы на существенных основаниях, перечисленных в статье 12.

66. Венецианская комиссия и Генеральный директорат I считают, что первый подход, который ограничит влияние решений Арбитражного суда и, таким образом, оправдает использование стандарта доказывания «серьезных сомнений», больше соответствует роли ВСМ/ВСП в судебном процессе. Процедура юридической экспертизы по предусмотренным срокам исполнения и по своим последствиям имеет существенные аналогии с дисциплинарными процедурами; такое последствие, как непрохождение аттестации (прекращение полномочий)

по существу аналогично наиболее тяжким дисциплинарным наказаниям или дополнительным взысканиям в результате осуждения за некоторые тяжкие преступления.

67. Поэтому было бы эффективнее, если бы ВСМ/ВСП принимал свои решения на основании некоторой устойчивой уверенности, а применение стандарта доказывания «серьезных сомнений» можно было бы оставить на усмотрение Арбитражного суда. В ходе онлайн-встреч некоторые собеседники предположили, что для двух Советов было бы уместно использовать стандарт «достаточных доказательств», «убедительных доказательств», «баланса вероятностей» или даже высший стандарт «вне разумного сомнения», несмотря на то, что ВСМ/ВСП не являются уголовными судебными органами и, следовательно, не обязаны применять самый высокий стандарт доказывания при юридической экспертизе, которая носит скорее дисциплинарный (или квазидисциплинарный) характер.

68. Министерство юстиции в своих письменных комментариях утверждало, что стандарты доказывания должны быть одинаковыми как для Арбитражного суда, так и для ВСМ/ВСП. В противном случае существует риск того, что оба судебных органа придут к разным выводам на основе одних и тех же фактов. Венецианская комиссия отмечает, что даже с учетом ³⁴ заключения от декабря 2022 года, CDL-AD(2022)049, Венецианская комиссия настаивала на использовании слова «серьезные» (а не «разумные») сомнения – см. 32. CDL-AD (2023)005 - 16 - на обоих уровнях, таким образом, Арбитражный суд и ВСМ/ВСП могут прийти к разным выводам. И действительно, ничто не мешает законодателю повысить критерий доказывания, необходимый для принятия решений Арбитражного суда. Венецианскую комиссию беспокоит то, что ВСМ/ВСП принимают решения на основании стандарта доказывания «серьезных сомнений».

69. Как справедливо отметило Министерство юстиции, некоторые из существенных оснований для юридической экспертизы, описанных в статье 12 – и, в частности, состояние «богатства необъяснимого происхождения», создающее презумпцию отсутствия добросовестности, предполагают иное распределение бремени доказательства. Использование таких презумпций допустимо, что неоднократно подтверждалось Венецианской комиссией (см. анализ ниже). Однако стандарт доказывания «серьезных сомнений» применяется ко всем обоснованиям, перечисленным в статье 12. Это может быть проблематичным, например, в ситуации, когда ВСМ принимает решение о прекращении полномочий судьи на основании «серьезных сомнений» потому, что судья нарушил кодекс судейской этики.

Măsurarea și gestionarea performanței

Măsurarea performanței presupune existența metodelor și procedurilor pentru evaluarea proceselor de gestionare a fluxului de dosare. Măsurarea performanței presupune obținerea informațiilor și datelor analitice despre procedurile și rezultatele legate de fluxul de dosare. Și în acest caz pot fi folosite metode bazate pe tehnologii înalte, tehnologii de nivel mediu sau metode fără utilizarea tehnologiilor. Exemple de astfel de practici includ:

- existența procedurilor, programelor și sistemelor de înregistrare a informațiilor legate de fluxul de dosare;
- capacitatea de a evalua datele convenite privind gestionarea fluxului de dosare, inclusiv numărul de dosare înregistrate, numărul de dosare încheiate și numărul de dosare pendinte;
- existența datelor despre durata dosarelor pe rolul instanței (câte zile au trecut de la data înregistrării până la data curentă), termenul de examinare a dosarelor, rata amânărilor, rata dosarelor soluționate printr-o singură ședință;
- utilizarea indicatorilor de performanță pentru a estima frecvența interacțiunii cu justițiabilii;
- atitudine pozitivă față de conceptul de responsabilitate și de tehnicile de creștere a performanței în instanță.

Atunci când această practică există, liderii instanței de judecată dispun de metode de analiză a diferitor date privind performanța în domeniul fluxului de dosare; conținutul programelor analitice poate fi folosit pentru publicații și discuții privind performanța instanței; informațiile privind performanța pot fi diseminate în rândul judecătorilor și a personalului instanței de judecată, precum și în timpul ședințelor cu părțile interesate din sectorul justiției, cu scopul de a evalua progresele legate de fluxul de dosare.

Gestionarea performanței înseamnă utilizarea datelor și indicatorilor despre fluxul de dosare pentru a lua decizii privind procedurile și distribuirea resurselor, precum și progresele obținute în raport cu țintele și obiectivele stabilite. Exemple de astfel de practici includ:

- utilizarea datelor despre performanță, calculate cu utilizarea tehnologiilor sau a metodelor non-tehnologice pentru a lua decizii operaționale;
- utilizarea datelor de performanță pentru rapoarte regulate și periodice și diseminarea acestora în cadrul și în afara instanței judecătorești;
- utilizarea și discutarea datelor corespunzătoare în cadrul ședințelor de planificare;
- utilizarea datelor de performanță pentru a îmbunătăți procesele și pentru a compara performanța instanței judecătorești cu performanța altor instanțe.

Atunci când această practică există, instanța judecătorească și liderii instanței recunosc importanța utilizării datelor – a indicatorilor de performanță și a datelor analitice – despre fluxul de dosare; utilizarea informațiilor incomplete este minimizată, deciziile despre practicile legate de fluxul de dosare în instanță fiind bazate pe date statistice; judecătorii și managementul instanțelor judecătorești utilizează date pentru a lua decizii operaționale și de performanță.

Translation

Performance Measurement and Management

Performance measurement implies the existence of methods and procedures for evaluating case flow management processes. Performance measurement involves obtaining information and analytical data about the case flow procedures and outcomes. In this case high technology methods, medium technology methods or technology-free methods can be used. Examples of such practices include:

- the existence of procedures, software and systems used to record case flow information;
- the ability to assess the agreed data on the case flow management, including the number of registered, closed and pending cases;
- the existence of data on the duration of the cases pending before the court (how many days passed from the registration date to the current date), the term for examining the cases, the rate of postponements, the rate of cases resolved in one hearing;
- the use of performance indicators for the estimation of the frequency of interaction with litigants;
- the positive attitude towards the concept of responsibility and techniques to increase performance in court.

When this practice exists, court leaders have methods to analyze various case flow performance data; the content of the syllabuses may be used for publications and discussions on court performance; performance information can be shared among judges and court staff, as well as in hearings with justice sector stakeholders to assess case flow progress.

Performance management means using case flow data and indicators to make decisions about procedures and resource distribution, as well as progress achieved against the set targets and objectives. Examples of such practices include:

- using performance data, calculated based on technologies or technology-free methods to make operational decisions;
- using performance data for regular and periodic reports and disseminating them within and outside the court;
- using and discussing appropriate data in planning meetings;
- using performance data to improve processes and compare the court's performance with the performance of other courts.

When this practice exists, the court and court leaders acknowledge the importance of using data, i.e. performance indicators and analytics, about case flow; the use of incomplete information is minimized, and decisions about court case flow practices are based on statistical data; judges and court management use data to make operational and performance decisions.